

skulde sættes anderledes; men denne Maade vilde jo vistnok være noget uheldig, da det kun vilde være en Udsættelse; thi det vilde dog være Formandens Pligt, igjen i sin Tid at sætte Sagen paa Dagsordenen. Den anden Maade vilde være, at Thinget ved en saadan Sags Overgang til en anden Behandling forfastede den; men dette, troer jeg, vilde være ligesaa uheldigt; thi derved vilde man være udsat for, — hvad der navnlig vilde gjøre sig gjældende i denne Sag, hvor vistnok den høitærede Justitsminister vilde gjøre en bestemt Indsigelse imod en saadan Forkastelse, — at Sagen, naar den var forfasket, ikke oftere kunde bringes frem i Landsthinget i denne Session. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke kan have nogen Tvivl om, at denne Sag, som staaer til indledende Behandling i Landsthinget, ligefrem maa behandles og fortsættes af Landsthinget, og det vil ogsaa sees af hvad jeg har tilladt mig at anføre, at dette er aldeles uafhængigt af, hvad man vil antage om det Spørgsmaal, hvorhen et af Landsthinget ved 3die Behandling vedtaget, til det fra Folkethinget oversendt, Lovforslag, med Hensyn til hvilket der har været Overeensstemmelse mellem begge Thing, skal gaae. Thi hvad man end antager derom, maa denne Sag, som nu foreligger, dog ligefrem fortsættes. Det er et Forslag, som er forelagt Landsthinget, og som Landsthinget har at fremme efter de gjældende Bestemmelser.

Efter det Anførte, — og jeg holder mig alene til den foreliggende Sag, — maa jeg meget ønske, at man vilde opsætte at fremføre yderligere Betragtninger om det Spørgsmaal, hvad der skal gjøres med Hensyn til en ved 3die Behandling heri Thinget vedtagen Sag, som vedtages overeensstemmende med det fra det andet opløste Thing oversendte Lovforslag. Men hvad jeg har anført, troer jeg at indeholde tilstrækkelig Hjemmel for, at Landsthinget maa fortsætte sin Virksomhed med Hensyn til hvad det har begyndt i Henseende til den her foreliggende Sag.

Blechingberg: Den høitærede Formand har bebrejdet mig, at jeg paa urette Tid og Sted skulde have indbragt den Gjenstand for Dverveelse, hvormed jeg har beskæftiget mig,

ved de Uttringer, jeg har forelagt det ærede Thing. Jeg kan ikke erkjende, at det forhold sig saaledes. Jeg maa foreløbig bemærke, at saalænge Landsthinget ikke har besluttet, at en Lov skal fremmes, kan jeg ikke betragte den som Thingets Eiendom. Fordi den er kommen den ærede Formand tilhænde og er opført paa Dagsordenen, kan jeg dog ikke betragte den som Thingets Eiendom, førend Thinget har taget Beslutning om, at det vil fremme denne Sag. Men hvad angaaer det Tidspunkt, paa hvilket jeg har tilladt mig mine Uttringer, mener jeg, at det netop efter den Tanke, der ligger til Grund for dem, er paa rette Tid og Sted. Det er ved den indledende Behandling af den første Sag paa Dagsordenen, hvor det i Henhold til Regulativets § 12 skal afgjøres, om og hvorledes den omhandlede Sag skal fremmes, og det Spørgsmaal, jeg har opkastet, indeholder blandt Andet, om den Lov, der foreligger, foreligger som lovlig indbragt for Landsthinget, idet den nemlig foreligger som et Forslag fra et Folkething, der er opløst, og det er netop Betydningen af denne Oplysning ogsaa paa dette Stadium af Behandlingen, som jeg har tilladt mig at omhandle. Jeg har ikke overseet Forskjellen mellem Forholdet ved forskellige Rigsdagssessionser og det Tilfælde, der foreligger her; men jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa den indgribende Betydning, som uimodsigeligt knytter sig dertil, at Afgangen til en Personalforandring er aabnet ved almindelige nye Valg i Henseende til den ene Deel af Rigsdagen, og det er naturligviis, i Almindelighed betragtet, et Punkt af den høieste Vigtighed med Hensyn til Overeensstemmelsen i Anskuelser. Det er idetmindste en Mulighed, som man altid maa indrømme; at, naar en saadan Fornyelse af et Thing har fundet Sted, kunne nye Anskuelser gjøre sig gjældende i det nye sammentraadte Thing i Sammenligning med de tidligere. Hvad jeg ønskede at vide, har den ærede Formand ikke udiølt sig om, fordi han fandt det ubetimeligt; dog har han antydet, at en Lov, som den nærværende, idetmindste saavidt jeg forstod det, kunde som et Landsthings Forslag indbringes i det nærværende Folkething. Jeg har megen Tvivl om, at